

یادداشت

تئاتر شهر؛ قربانی مدیریت‌های کوتاه‌مدت

امیر افشارفثونی

دبیر تحریریه

تغییر مدیران در ساختار فرهنگی کشور سال‌هاست از یک جابه‌جایی معمول اداری فراتر رفته و به مسئله‌ای جدی تبدیل شده است؛ مسئله‌ای که بیش از آنکه به رفت‌وآمد افراد مربوط باشد، به نبود یک مسیر روشن و برنامه‌ای پایدار بازمی‌گردد. در چنین شرایطی، هر مدیر تازه واردی ناچار است بخشی از زمان خود را صرف شناخت مشکلات انباشته گذشته کند و گاه پیش از آنکه فرصت اجرای برنامه‌هایش را پیدا کند، جای خود را به مدیری دیگر می‌دهد. مجموعه تئاتر شهر نمونه‌ای روشن از این وضعیت است؛ مجموعه‌ای که نه فقط یک ساختمان فرهنگی، بلکه بخشی از حافظه تاریخی تئاتر ایران به شمار می‌رود و هر تصمیم مدیریتی درباره آن، بر گروه‌های نمایشی، هنرمندان و مخاطبان اثر می‌گذارد.

کوروش سلیمانی در دوره‌ای مسئولیت مدیریت این مجموعه را پذیرفت که شرایط ساده‌ای پیش روی هیچ مدیر فرهنگی نبود. مشکلات قدیمی مانند وضعیت حریم تئاتر شهر، مسائل زیرساختی، دشواری‌های اجرایی سالن‌ها و کاهش تمایل برخی هنرمندان برای حضور در این مجموعه، در کنار شرایط خاص اجتماعی و اقتصادی کشور، اداره این مجموعه را دشوارتر کرده بود.

او در مدت کوتاه حضورش تلاش کرد نگاه متفاوتی به مدیریت تئاتر شهر داشته باشد؛ از توجه به کیفیت اجراها و پرهیز از نگاه صرفاً گیشه‌محور گرفته تا ایجاد فضاهایی برای گفت‌وگو و ارتباط بیشتر میان خانواده تئاتر. برگزاری نشست‌های تخصصی، توجه به وضعیت ظاهری مجموعه و پیگیری موضوع حریم تئاتر شهر از جمله اقداماتی بود که در این دوره دنبال شد.

با این حال، مسئله اصلی شاید نه ارزیابی کارنامه یک مدیر، بلکه پرسشی بزرگ‌تر باشد. آیا در چنین بازه زمانی کوتاهی می‌توان درباره موفقیت یا ناکامی یک مدیر فرهنگی قضاوت کرد؟ مدیریت فرهنگی، به‌ویژه در مجموعه‌ای با پیچیدگی‌های تئاتر شهر، نیازمند زمان، برنامه‌ریزی و امکان پیگیری تصمیم‌هاست. تغییرات پی‌درپی، پیش از آنکه فرصتی برای اصلاح ایجاد کند، گاه باعث می‌شود هر مدیر، پروژه‌های نیمه‌تمام مدیر پیش از خود را تحویل بگیرد و خود نیز پیش از به نتیجه رساندن برنامه‌هایش کنار برود.

تئاتر شهر در سال‌های گذشته مدیران متعددی را تجربه کرده است؛ مدیرانی با نگاه‌ها، تجربه‌ها و شیوه‌های متفاوت که هر کدام بخشی از مسیر این مجموعه را شکل داده‌اند. اما آنچه بیش از نام افراد اهمیت دارد، ضرورت داشتن یک برنامه بلندمدت و مستقل از تغییر مدیران است؛ برنامه‌ای که با رفتن یک فرد متوقف نشود و آینده این مجموعه را به تصمیم‌های مقطعی وابسته نکند.

اکنون اصغر خلیلی، مدیر تازه تئاتر شهر، مسئولیت اداره این مجموعه را بر عهده گرفته است. او نیز از بدنه تئاتر آمده و بی‌تردید با دغدغه‌هایی برای ارتقای این مجموعه وارد میدان شده است. اما موفقیت او بیش از هر چیز به فراهم بودن شرایط، حمایت‌های لازم و داشتن اختیارات کافی برای اجرای برنامه‌هایش وابسته است.

تئاتر شهر بیش از آنکه به یک مدیر جدید نیاز داشته باشد، به ثبات مدیریتی، برنامه روشن و فرصتی برای به ثمر نشستن تصمیم‌ها نیاز دارد؛ چرا که در نهایت، بیشترین آسیب از نبود این ثبات نه متوجه مدیران، بلکه متوجه هنرمندان و تماشاگرانی خواهد بود که این مجموعه را خانه تئاتر ایران می‌دانند. / صباخبر

انتشار پوستر نمایش «وانیا و سونیا و ماشا و اسپایک»

نمایش «وانیا و سونیا و ماشا و اسپایک» به نویسندگی کریستوفر دورانگ، ترجمه سیمین زرگران و طراحی، کارگردانی و تهیه‌کنندگی علی فیروزی، از ۷ مرداد ۱۴۰۵، هر شب ساعت ۱۹ در سالن ۲ عمارت هما روی صحنه است.

در این نمایش، علی افشار، شیوا شهدایی، فرشته رفیعی، مجید عزتی، فاطمه یوسف‌زاده و هیوا زمانی به ایفای نقش می‌پردازند. «وانیا و سونیا و ماشا و اسپایک» روایت زندگی وانیا و سونیا است که سال‌ها در خانه خانوادگی خود روزگار یک‌نواختی را سپری کرده‌اند. با ورود ماشا و اسپایک، تعادل این زندگی بر هم می‌خورد و گذشته، حسرت‌ها و آرزوهای سرکوب‌شده بار دیگر خود را نشان می‌دهند.

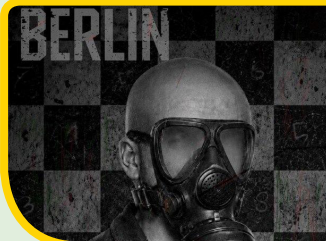

مهر

تماشای «برلین» روی صحنه خانه نمایش مهرگان

نمایش «برلین» به نویسندگی علی صفری و طراحی و کارگردانی متین فرهنگ، از ۳۰ تیر در خانه نمایش مهرگان، سالن ۲ روی صحنه رفته و تا ۱۵ مرداد ادامه دارد.

دراماتورژی این نمایش را متین فرهنگ و دانیال قدیری بر عهده دارند. بازیگران این نمایش ۶۰ دقیقه‌ای متین فرهنگ، آیسان حداد، ایما مینائی، هومن کریمی، اسکندر مطلق، یگانه عطار علیایی و مجتبی دشتی هستند. «برلین» نمایشی روان‌شناختی و تاریخی است که با نگاهی فلسفی، حافظه، هویت، جنگ و سازوکارهای قدرت را به چالش می‌کشد و مخاطب را تا واپسین لحظات درگیر پرسشی اساسی می‌کند: اگر گذشته از انسان گرفته‌شده، حقیقت را چگونه می‌توان شناخت؟

صباخبر

گفت‌وگوی صبا با ایمان دبیری، کارگردان تئاتر

رویاهایی که روی صحنه با واقعیت روبه‌رو می‌شوند

ناصر ارباب - نمایش «وقتی وودی آلن مادام بوآری را ترجیح می‌دهد» به نویسندگی سجاد افشاریان و کارگردانی ایمان دبیری این روزها در عمارت هما، سالن شماره ۲ روی صحنه است.

ایمان دبیری در گفت‌وگو با خبرنگار صبا درباره دلیل انتخاب این نمایشنامه گفت: «من همیشه به آثار فانتزی علاقه داشته‌ام و احساس می‌کنم این جنس کارها می‌توانند مفاهیم جدی را در قالبی متفاوت به مخاطب منتقل کنند. دغدغه این نمایشنامه هم محدود به زمان یا جامعه خاصی نیست. قصه آدم‌هایی است که برای رسیدن به رویاهایشان تلاش می‌کنند، اما وقتی به آنچه می‌خواستند نزدیک می‌شوند، متوجه می‌شوند واقعیت با تصویری که در ذهنشان ساخته بودند تفاوت دارد. به نظر من تجربه‌ای است که تقریباً همه آدم‌ها در زندگی آن را لمس کرده‌اند و به همین دلیل این نمایش همچنان برای مخاطب امروز قابل لمس است.» وی درباره بازتولید این اثر پس از اجرای آن در شیراز نیز اظهار کرد: «این متن سال‌ها پیش توسط سجاد افشاریان برای ما نوشته شد و همان زمان تجربه بسیار خوبی از اجرای آن داشتیم، اما احساس می‌کردم آن اجرا آن‌طور که باید دیده نشد. همیشه دوست داشتم دوباره سراغ این نمایشنامه بروم و آن را با امکانات و تجربه امروز روی صحنه بیاورم. قطعا خاطرات مشترک من و سجاد از آن سال‌ها هم در این انتخاب بی‌تأثیر نبود.» دبیری درباره روند تولید نمایش توضیح داد: «این پروژه نزدیک به یک سال زمان برد. در طول این مدت چند بار بازیگران تغییر کردند؛ بعضی به دلیل مشغله کاری و بعضی هم به دلیل اینکه نتوانستیم به استانداردی که برای کار در نظر داشتیم برسیم. ترجیح دادیم زمان بیشتری صرف کنیم اما در نهایت اجرایی روی صحنه برود که از آن دفاع کنیم. برای ما کیفیت مهم‌تر از سرعت رسیدن به اجرا بود.»

وی درباره تجربه هم‌زمان بازیگری و کارگردانی نیز گفت: «شاید سخت‌ترین بخش این پروژه همین بود. کارگردان باید بیرون صحنه باشد، اجرا را ببیند، ایرادها را پیدا کند و ایده‌هایش را منتقل کند، اما وقتی خودت بازیگر هم هستی، این امکان را نداری. خوشبختانه دستیاران بسیار خوبی کنار بودند و کمک کردند بتوانیم این شرایط را مدیریت کنیم، اما با همه این‌ها تجربه بسیار دشواری بود و فکر می‌کنم بعید است دوباره

صباخبر

نامزدهای «بوکر» ۲۰۲۶ معرفی شدند

فهرست اولیه جایزه بوکر ۲۰۲۶ با حضور ۱۳ رمان اعلام شد. در این فهرست نام نویسندگانی از هفت ملیت و سه قاره دیده می‌شود و ۱۰ نفر برای نخستین بار به جمع نامزدها راه یافته‌اند.

داگلاس استوارت و مارلون جیمز، دو برنده پیشین بوکر، والیزابت استرات از چهره‌های شاخص این دوره هستند. جیمز با رمان «نابیدشدگان» و استوارت با «جان جان» در رقابت حضور دارند. استرات نیز برای سومین بار و با رمان «چیزهایی که هرگز نمی‌گوییم» نامزد شده است. کلویی آریخیس و کنان اورهان نیز می‌توانند به ترتیب نخستین برندگان مکزیک‌تبار و ترک‌تبار این جایزه باشند. ام. جان هریسون ۸۱ ساله نیز برای نخستین بار نامزد شده و در صورت پیروزی به مسن‌ترین برنده بوکر تبدیل خواهد شد. فهرست نهایی ۲۲ سپتامبر اعلام می‌شود و برنده نهایی در نهم نوامبر معرفی خواهد شد. سال گذشته دیوید سالای برای رمان «گوشه» موفق به کسب این جایزه شده بود. در مجموع ۱۶۳ اثر برای دوره بررسی شدند.

ایسنا

گلن هانسارد برنده اسکار موسیقی، درگذشت

گلن هانسارد، موسیق‌دان و بازیگر ایرلندی، در پی سانحه‌ای با موتورسیکلت در نزدیکی دوبلین جان باخت. مدیر برنامه‌های او اعلام کرد خانواده و نزدیکانش از این حادثه عمیقاً اندوهگین و شوکه شده‌اند.

هانسارد در سال ۲۰۰۸ برای ترانه «آهسته سقوط کردن» که با همراهی مارکتا ایرگلووا برای فیلم «یک بار» ساخته بود، جایزه اسکار بهترین ترانه اورجینال را دریافت کرد. این فیلم مستقل که در سال ۲۰۰۷ ساخته شد، بعدها با اقتباسی موفق در تئاتر برادوی نیز مورد توجه قرار گرفت. او فعالیت هنری خود را با نوازندگی خیابانی در دوبلین آغاز کرد و سپس با تشکیل گروه موسیقی «فریمز» به شهرت رسید. هانسارد همچنین در فیلم «تعهدها» بازی کرده بود و در سال‌های اخیر به اجرای کنسرت و فعالیت‌های خیریه برای حمایت از بی‌خانمان‌ها ادامه می‌داد. پس از انتشار خبر درگذشت او، شخصیت‌های فرهنگی و سیاسی ایرلند از جمله بروس اسپرینگستین و مایکل مارتین، نخست‌وزیر این کشور، به او ادای احترام کردند.

صباخبر